

Lidské utrpení

Uveřejnil(a) Sylva
Čtvrtek, 03 Březen 2005 11:48

Musíme všechno milovat? Rozhodně ne! Tak třeba lidské utrpení... Zvláště v dnešní době ho především díky sdělovacím prostředkům můžeme vnímat téměř nepřetržitě. Snažíme se před touto silnou, nezpracovanou a hluboce lidskou energií chránit všemi způsoby – každý dělá, co umí, co může...

Utrpení potkáváme denně. Proč? Zrcadlí nám to, co - pokud budeme ve 3., 4. dimenzi - máme stále nezpracované – to znamená, nevnímáme to harmonicky a ani nemůžeme. Znáte někoho, kdo vnímá lidské utrpení harmonicky? Já žádného takového člověka osobně neznám!

Utrpení máme spojené s lidským životem jako něco, co ho nedílně doprovází. Rozdíl v lidském vnímání je pouze v tom, jak dokážeme projevat či připustit své city. Někdo si je tolik nepřipouští, jiný ano a další to všechno ještě dokáže umocnit emocemi... City nepotlačíme, můžeme je pouze vědomě láskyplně přijmout jako svou součást. Nevím, jak vy, ale já mám ráda citlivé lidi...

Jiné je to s emocemi. Emoce můžeme přijímat donekonečna, ale lepší je harmonizovat je. Jak? Protože máme nějakou úroveň lidského poznání – intelekt – můžeme se snažit problém rozebrat a pochopit. To jsem také udělala. A závěr? Utrpení nemůžeme milovat, ale můžeme se na ně dívat s láskou! Jak to udělat? Možná je to prostší, než si myslíme:

Lidský život na Zemi žijeme proto, abychom se něco naučili, abychom něco pochopili, někam se posunuli... Žel, jsme lidé a umíme to jen přes utrpení, přes bolest z něho vyplývající. Dokud neprozřeme, že už život nemusí být utrpení, protože jsme jeho princip pochopili (vesmírné zákony), nic se nezmění. Pokud to pochopíme, porozumíme, můžeme začít žít v lásce. Utopie... Že to zní dobře, ale špatně se to dělá?

Logika: Život = utrpení, utrpení nemůžeme milovat, takže tam není láska, ani nemůže být... Nejspíš ho často musíme dokonce nenávidět... Zjednodušeně: život = utrpení = nenávisť, z toho vyplývá, že život = nenávisť. Nenávisť = temná stránka Duše = zlo, neláska. Jenže ono to může být všechno úplně jinak: Když nenávidíme utrpení, vlastně projevujeme určitý druh lásky

Lidské utrpení

Uveřejnil(a) Sylva

Čtvrtek, 03 Březen 2005 11:48

– lásky lidské – podmíněné (ze 3., 4. dimenze). Podmiňujeme naši lásku touhou po životě bez utrpení, ALE! Kam bychom se jako lidstvo v tom pozemském “komunismu” dostali? Jak by asi reagovali lidé? Mám na mysli úplně každého jedince! Že by zase kdosi nechtěl nějaké jiné, další výhody pro “lidstvo”, čili pro sebe?

Tady je důležitý klíč: Všichni děláme, co můžeme, máme své osobní vnitřní pravdy, které jsou pro nás důležité, myslíme si, že mohou zabránit či eliminovat utrpení. A vždycky nesouzní s pravdou toho druhého. Jeho pravda, jeho vnitřní touha po životě bez překážek, ho zákonitě žene někam, často jinam než toho dalšího, než mne, někdy i na něčí, na můj úkor. A tak je to přirozené, dokud nepochopíme, neprobudíme se a nepřiznáme si, že i v utrpení, i v překážkách, i v bolesti je Bůh – že je všude, vždy přítomen Jeho záměr, Jeho vůle... Dokud nepochopíme výše popsanou - hluboko zakódovanou rovnici – kódovaný program – jeho souvislosti a důsledky, těžko se nám podaří na všechny věci kolem dívat s láskou – s tou nepodmíněnou, bezpodmínečnou samozřejmě.

Nic a nikoho nemusíme milovat, ale pokud opravdu prozřeme, pochopíme, můžeme se na všechno kolem dívat s láskou! A to je současný nejbližší cíl transformace v nás i okolo, v celém vesmíru...

Zapsala: Renata Dvořáková 3. března 2005

Zvláštní poděkování Míně Noskové, Ivance Trnkové, Ivance Hájkové, Ince Hejčmanové, Lence Zárubové a mé matce Evě Kasalé za lásku, kterou mi už dlouho projevují a jenom jejich zásluhou jsem se mohla na tohle všechno – pro mne absolutně důležité – podívat, přijmout, pochopit!